MS 42

1 A szivet de betsey években virtosak

Ha engemet ij Rosának
Sok baratim koronának
Másképpen nének szellyel
Nem gondolnék vetélyel,
Mert a Rosa ideszége
Sok szivek jó béletsége
Kül örömet a szivnek
S meg ij hajok a szivnek hünek.
Oh de még a virágok is.
Már válogatok azok is
A' Rosa más virághoz,
Vonz nem a' szép rósához
Igy tonkik a' természetes
Virág tábor, és az erős
Lánykák ij haj landok.
Már látom hogy az orgának
Piros szine. s a' rósának
Nem virtus nem állandó,
Mig a' kettö mulandó.
Mert egy szép Lány termetének,
Szépségének életének.
Sok ezrek nézöi,
S kik szeme igézöi.
Ez a sorsa a' Rosának
A' Májusi koronának
Egy szivalmas kezében
Ateved piros pinében.

MS 42

Nézd meg Rosa hogy bal felöl
Nem szalád é' Teged belöl
Amornak kitsiny nyila
Midön lőtted meg nyilát.
Öllen öl, s langban fuldoklik
Az örzelem, s szöra nyilik
A száj, midön Amornak
Krészi benned furnak.
Nézz szal a' Tülörben Rosám,
Légy friss legy bátor és vidám,
S szal magadban se percz
Ugy hogy másokat meg vesz.
Ollyan se légy mint Diánna
A' ki most másképpen bánna
Alteonnal az erdön.
Midön jádznék a' ferdön.
Szép vagy Rosi s rosa neved
Szép mig ártatlan vizeled
Fürészd meg a' szép ruhát
Vettked le a' magdurát.
Mert sem külör sem szép orczád
Nem mutat igazat horczád.
Hogy ha nem vagy belölröl
A mi látszal kivülröl.
Mégis mint a' mék kas kas kürül
Sok mudatlan here ürül,

Körülted is szépséged
Gyüjti sok ellenséged
Vigyáz á' kik szeretednek,
Rósa kellyek ébredned
Ellenjeget el vészik;
S tresa tárgyokká tészik.
Addig szép s szal addig betses
A Leány, meg tsinos Ertses
Mert ha mulik szépsége,
Bolodoz reménysége.
Szép Leány: te rósa level
Szebb tennél Nemis lehetel,
S éppen azért hogy oly remek
Vagy, Negyed rád sok száz szemmel.
Látod rósám, én javadot
Akarom, s boldogságodat
Látni, ha szal sebess vered
Nem lépen hiu vezered.
Ne dagj hát az Urfiadon,
S ne hagyj fel az oly fiadon
A kik hozzád illenek
Az Urfiak nem illyenek.
Ök szal kered körülletted
S ha orsodat el ejtened
Fel vészik is oltsága
Lesz orczád piroszsága.

MS 42

'S még tőled is mennek ieha
Kivánt ha te lépel liha
Késö optan bántodni
Az el maszan aggodni.
Legyél édes Rosám gondos,
Látod hogy most sok bolondos
A'rosát szak pagallya
'S a' feregtül nem ollya.
Mejdig Majus fejs reggele
Lépen a leg méltobb jele
Hogy a'rosa a'leg szebb
Virag ok közt. jelesebb.
A'rosa a'viragoknak
Kiralyneja, is azoknak
Szépseget, egy Rosiban
Sebo mint öntöj modiban.
Hiléna arany gyapjai
'S boldogsága szép Napjai
Meg selétültek 's Lába
Lett élete. derelában
Hogy ha magad meg esméred
Rosi 's szendesedik vérzed
Boldogság ug élsed
Napjait jol élhetsed.
Most bajos meg olvalmazni
A jot 's arra jot halmozni.
Vedd Rósi ipre magad
Örömöit latni fogod—

HR.

3

Kedves Mellly rosát nyújtanak
Örökké jelesed,
Szelfü 's nárcisz virágsanak
Mindég körülleted.—
Szépsége rád mindég bö harmat,
'S felejtsed el az unalmat
A bánatos lelket
Kik rád lesnek.

Majd ha én egyedül is ülve
Sorsomall nem sirok
'S mint most szü melegülve
Nem érzek nem irok—
Akkor meg hűle szagaimnak
Nyújtj meg— járadt poraimnak.
Igy lesz szenczsége
Édessége.

Ugy is lesz hogy nem sokára
Le az irgö lélek
Mint a' szél-lobanto pára
El repül 's nem élek
Angyalt látsam: fel hevülve.—
Azára, éblére dülve—
Azért latolnom
Meg kell halnom!!!

MS 42

Megtsügedhetetlen reménnyel
Bírtalok éltem pép jelén —
Addig a' sorsal a' Emenyel,
Gyöztheteteltenül vívtam én
Örömmet leltem minden tárgyban:
A Hold-világos estében
Egy Bárány lábán egy madárban
Vagy Flora pompás kertjében
A' nyári nap fel jöttét
Öröm dallal üvezlettem
Nem imádtam a' vak perentsét
S tömjenezőt nevettem
De haj; most mélaszva f.
Bíztam perettem minden embert;
Egy ~~[illegible]~~ ellenről másra pálangtam
Du felém lőzelitení sem merte —
Egy pováln Boldog voltam:
De haj; most mélaszva járdalom
Szert fellyel az utszádat,
Este fememre nem jön álom,
S ébren töltöz éjszakáat,
Szárott testem várja halálon
Fájdalminat már nem bírom;
Hűséged edes Gyilkosom!

Nem te anggal a' sors mivelte
Melly ellenünk oly mostoha,
Hogy a' szíved'n's az enyém te
Nem lépel e' földön soha —

Ha harang

Harang fe holtam hirdeti
Lelkem égben Eöltözvén fel,
S nép lőzött mely testem Eörvei;
Z Malvinám te is ott lépel;
S ha hulatsz siromra egy könnyet:
Azon édes büszkesegemm,
Hogy végig szerettél engemet,
Tüszeretti ürvesegem;
Majd te is utánnam érdezel —
Ott a' sors végtti pályájat
Ott istení lépbol nyerjük el
Simpáthiánk pép babérját.

— — — — —

Halál lépe, csendes álom!
Teremtő Kedvesem vipszra
Mert az alatt a' sírhalom
Hult Könyeim nem ipszra. —
Többé hozzá nem mehettek
Mert lőtünk egy sírkő áll —
Alatta vele lehetek
Vipszra adja a' halál. —
Benne be sötpor fel-lem,
Pedig árnyéka van velem —
Kegel az is dűnik —
De bánatom nem fűnik! —

MS 42

Im Egyszer od ajtajánál áll hü szeretöd
De látom hogy be van zárva szék temetöd.
Nyisd fel; lépen már most élem, hogy élhessen
Szivem pedig hogy itt szép élnyéthessen.

Ah Egyetlen Pártád,
Kit é sirba pártád,
Szivemet
Szedvemet
Füstbe oszlattád.

Oh Halál: mit Egyedlenedsz az oly szivben,
Kit szál most Estedet örülni szent hüségben?
Mit mutatod hatalmadot gyenge agaton
Tsak tegnapi hajnalban nyilt virágszálaton.

Bus birodalmadnak
Mi örömet adnak,
Ha szép
Gröttlen
Halál hervadnak?

De nem jö Attyamtól szegat nem jö
Mely Eletstül hatna lett a' gyászos fedelet
Oh pedig melly jól ismérte lélek szavamat
Most hagy elöfer egyedül sirni magamat

Sta' szép Könyvem folyt,
Velem együtt gyászolt.
Örömünk,
Gyötrelmünk
Közönséges volt.

Már a halál feloszta ily öröleit;
Nem boríthatjád már öröcsöd szemeit.
Nyugodgy tehát, addott Lélek békességbe,
Tudam, ha nem szolsz is épem szivamban szivedben

Mig bennem a' lélek
Piheg, gyászban élek;
Már siöltse
Vig Eredet
Nem is reménylek.

Agodás

Boldog oriák el multatok
Csak lut szak bánatot látok;
Bánatimnak nints határa
Le ment reményem sugára.

Mint a' rosa tavaszszal él,
Lehul ha Közelget a' tél
Ugy el multak örömeim,
Meg ujultak gyötrelmeim.

Nyugtom sehol se találom,
Látom közelget halálom;
Mert a' létség melly reám vár,
Nem soksára siromba Zár.

Tünödr álmok ah! holá lettetek?
Miért ütöz vad sorsom engemet
Öröm! boldogság! mesterre tünteled
Tőlem is be lepi már szivemet,
Hijában sohajtom édvesemnek
Nevét, ah — mert nem halja ő már —
S szak jajt — but sohajt vissza ellemnek
A' özönbe vetett nagy határ. —

Komoru jajjal keserget vissza
A' vadon erdő keservemet,
A' vérmely szak könnyeimet issza, —
A' ez a' busongás el temet.
Megy, völgy, vad szivem komor linjával
Hangeik, s szak a' bus Fülemile
Osztozik lelkem nagy bánatjával
Igen — néki sints szív — fele. —

MS 42

Maggar Tánts

Szomoru a' Magyar Tánts.
Ollyan vendes mint a' sir,
Tantzol 's a' termeszet lántza
Tetszen az angyal sir;
A' poltól az Istenig —
A' semitöl a' Mindenig —
Erezze, lelte felhág —

Mint az olosag a' szivnek
Ingerét dormányozza:
A' mozgás a' remek minek
Hangjait rendbe hozza —
'S megint ha a' Musika sir,
Pauzál a' szív 's mint a' sir,
Meg-áll a' maggar mozgás.

Itt lágy Elégia ~~ontedez~~ önleng
Hangjain a' szép mulnak;
Itt az Epos az égig leng,
'S Maggar lelkek omolnak —

Ha

NS 42

Ha a' müsida kurjain
A' Mester mivnek durjain
Lármás Rota öpsoleg.

A' mol mindeg átlarolni
Kivánja a Szép Nemet;
De a dur Teed parantsolni,
Elö dörög egy Nemet, —
Nem — nem Magyar szemérem,
En magam is ugy esmérem,
Szép — Nemet nem tábla

Tántz Eöt is egyadül bajul.
Es siratja Nemsetet:
Mert ha szabad lelle vesul,
Tudja hogy sorsa setét —
Bajos is az elosságnak,
Dár érzésinek nagyra hágnak,
Alunni egy apszonyért

4

Tarad szived pihegés
Szivemig elhalatig;
De napod setétülése
Tárd el ki hajnalik.
A napot sem borítja meg örök éjj,
A jókat sem örök bú gyászra kelj
Artatlan hüséged árra
Nem lesket sokára;
Könny szönid le száradnak,
Nem Aradnak,
Az árnyék szépek elszünnek
Szivod táblájárol.
Bus sohajtásid meg szünnek —
Ne itélj csak márol.
Bánatid mértékének mints már hijja,
Sem a' szerentsének több vipszás ijja.
Látta az ég szenvedésed,
Sürü könnyezésed;
Artatlan szived meg mérte,
S gondos érte.
A' szenvedések poharát
Bijd csak én reám már;
Könnyel vegyelet italát
Ital éggam meg én. Dár

NS 42

Keserü pohár, De nénjed meg harmatoz
Des ajakidtol's nem irtozatoz —
Ajakid nedvejitettik,
Meg — édesitettik;
Hármason tötsd ah sors tele,
S'ide vele!

Kedvesemhez

Feled sohaj tok szüntelen
Kedvesem! Az alonylor;
Feled ha a nap reggelen
Tüzes sugáraitol szor:
Feled csendes magányomban,
Ha fekszem's ha felkelek —
Csak te vagy gondolatomban
Ha alszom's ha ébredek
Erted Kedvesem a' Szivelett,
Nyájas a' Hold sugára
Erted nem Moro az engészet —
A létel még kataro —

8

Nevem

Álom látás!

1805ben 24kn Febr. azt álmodtam hogy a' Csapár hozánk jöt's ennek tek szalába a' mind ülstünk egy asztalnál; mintha én lötöttem volna egy szép ~~erszé~~ erszényt gyönyöröl mint Rózsatol kürül vive, fogja a' Szegénnek's adja Rózsinak en pedig kelel's el veszem; azt, arra azt mondja a' Szegény Rózsinak bizonyoson nem fogok elfeledkezni volad, onét menyen az ház közepén levő az szalhoz a' mely meg volt teritve's le ül maga egyedül még kürülette sok urságok alottak bez él tek nemely Dátai dolgatol hogy valjon

mi fog

mi fog már belőlle lenni mivel fogja
a Sassár a' Úr' haragjit büntetni
azt mondja nagy tüzet hogy lagy adot
fogok az emberekre vetni, a' Sázár
Tekete gunyába volt s még az Herczeg
az Szines bevel fel köl azt az Lat
tol s el ment látogatni s vagy
Szálni.

MS 42

Álom

Azt álmodtam 1831 ben November 20 dikan
Hogy az én Kedves meg hole Testvéremről
Kedves Rosámról hogy ő az égből hazám le jöttön
és engemet ő meg szólot nagyon jó Kedve volt
ugyáts örömiben én pedig nagyon bus voltam
és azt hogy együt nem lakhatunk és erősen sirtam
Kedves Anikónéni lelkem ne sirjon érettem
mert én boldogob vagyok magát ő az égaz fajtá-
ratom hogy együt nem lakhatunk de vissza az ég,
ből nem jöhettek de halottnak is meg is nem
jönek el az en Atyámtol hát kedves Rosám
hogy jöhettél te hozám s kedves Anikónéni
en mikor azárok egy per mádper magát meg
látogathatam mert in az égből le repülhetek
fejér galamb farnyával ok Anikónéni
lelkem be boldogok vagyunk mi ada fel
lattya lelkem ott az ég di jobbjy Ujermek
nek is anyi ere van mint az ég dosaknak
hát Kedves Rosám van i nékted oda fen

MS 42

ont valotok Édes Anna Nem lelem időmet
egy szere anyi lés hogy mit meg irjak s karom
elestendejig petrefejem maradés Erzelek
minden fiik veteminy én boldog vagyok
maga ne busuljon éretem majd lesz egy fel
lamadás akor egyesülunk együtt Rosa Édes
Testvérem K. Anna —

Ah Édes Édes Testvérem hogy nem latlak te,
gedet hid meg hogy azolod meg csak az ora
sem tölt hogy tegedet ne Eszszeljelek és mindolat
gondoljam hid meg hogy ha csak oszy az
Eny szepem is szemembül kisszorg érted hul az
mert egy beteg rosa mindaj meg érdemli azt
egy jó testvértül maradtam az életben hoa
meg hozád jutok hiszo meg hiv a Anna

1851 10ik Juliusban N. Bunor.
Grof Bethlen Gergely Ur ö Nagysaga
Atzait reno váltatvan, farvaszatlya felet
levö Gomba ezen verseket helyezettünk

En Historia nem vagyok,
Mégis egy kis időnek
Történetét általadom,
A betses jövendőnek.
Ezer nyolcz szaz harminczz egyben,
Midőn háborgásban vala,
Europa, addor zárbe
Fekletbe s plétk kis bolt.
Franczia Királyát letette,
Brasillia lövette,
Az Orosz a Lengyel Nemzetet
Kö falait lövette —
Algir már a tolvajságnak
Többé fészke nem lesen,
A Török is az Orosznak
Hoddasokat tesen —
Holland Vemet's, Olasz ország
A papadságnak ennek
Okáraban az időkben
Alda

MS 42

Aldozatokat szentelt,
Mezgot egész Europa,
Egy szere sokat akart,
A'mit sok pázsad elrendelt
Abban mindent fel zavart,
Az ujitás Geniusza
Tulá'el a' Népeket,
Hogy meg arany ozzon avule
Sok Nemzeti lépeket —
Egy uj Halál ume jöve
Europa terére
A'milyent e'világ réje
Neje többé nem ére.
Cholera volt a' Dühünek
Neve és felénk siete,
Midön már az Orosz földön
E' sok ezeret el ejtet,
E' sok vesely, három évnek
Volt puszitó Gyereke,
Mely meat sok föld művenek
Rosdáspá vát az ége...
Csak az Arpád maradéka
Munnja szép terein,

Ele

Élt szendesen, béke lengvén
Aranyozott bérzein.
Midön magok rontogatvák
Épült a' Magyar vidék
S mázunnan ki zárt Népeknek
Leve tüves menedék.
~~Menedék~~ Meg mutatta ujjabban is
A' Magyar, hogy szendes Nép,
Hü fejekez, hü magához,
Testben s lelkében ép —
Ugy áll, mint egy erős piczla
Europa közepén,
Buzgó áldott Istenhez,
Vallása szent Templen.
Tartsd meg Isten e' Nemzetet
Hajdani erejében,
Fényteszd Nemzeti virtusát
Erejében, s lelkében —
Tartsd meg Isten e' hajlékat
Hol én Genieg voltam
Az Urban is, midön öszve
Rosdatt liszinyplek boltam.
Szép palaszt értem én itt
Az idönek el telni —

Sok

MS 42

Sok örömödet hallottam
Az Istennek pentelni —
Láttam, hol a Bethlenek
Barátságos Köreben,
Szép lelek kündöklöttenek
A' virtus tüzében.
Láttam pülesig Inepét,
Láttam Gyás Napokat is,
Hallottam öröm Notákat
Es bus harang szokat is —
De a' Mindenség Urának
Hála; hogy a' Bethlenek,
Vagy is ever Uram is meg
Tudom taroi ennek
Mulyék is el poron, és esat,
Ok, de Bethlen maradjon,
Hogy a' Rosdaq falaznak
Ismét Uj formát adjon.
En is e' hás Ö falai
Sok mulo perek vagyunk,
Magunk Uram por fenekrül
Egyebet nem hagyunk.
De az ember Mindig ujjult
A Generátiokban —
Az Isten Nagy bölcsesége
Muk Halodik azokban — Tart.

Tartsd Meg Jsten. Igyá' Bethlent
E Nyoc[illegible] fáradoztig —
Köszönöd valóságot
Vágsö mulo porodig.

Te olvasója rendeimnek
Tudod midőn pülettem,
De e' hajtek sok fáradtal
Kiszen volt más elottem —
En egy ujabb formájának
Sok emlékezetője
Vagyok, és nem tudom ki volt
Előbbi épitője.
Hogy ki volt ezen ujjito
Mindjárt alább meg látod,
S vélle együt szép hás népet
Meg Nevezve találod —
Bessüld meg ha Olvasnatod
Rendeimet bár Nema
Szolloja azon Dönek
Mellytöl messze van, a Ma.
Megis sokat érthet benne,
Nivel bennünk élő múlt,
Malunk lesz a' szem előtt
Ujj a' mi már meg avult.

En

MS 42

En is ha Ő vagy érte volnék,
Több időre terjedne
Élem, így hamar el mulnék,
Ha pléh bolsom engedne.
Vem magamban van ön belsem,
Fedelem, oltalmazom,
En tsak az idő hírnevét
Vémán meg aranyozom.
Tsak a' Gyémánt, amin Ezt
Az időnek nem láttyák,
Ellemmel egy Éj tűz, is víz.
El enyészte meg jádzik —
Ujjitj meg hát Te is engem,
Ha e' Házat ujjitod
Midőn bennem egy fő adnak
Mokos sírját fel nyitod.
Emlék jele vaggok azon
Kép hogy Nénnek, melly tette
Pléh fallásom is ujjitott
Régi Házunk felette —

A nevek ezek tulajdon
Ezekkel irva be —

Gr. Bethlen Gergely
Gr. Bethlen Klára
Gr. Bethlen Kristina
Gr. Bethlen Dorika
Gr. Bethlen Lajos
Gr. Bethlen Laszlo.

Magyarosi Andras praeses
Kis Laszlo Tiptarto —
Schaffner Ignátz Tsinóves pallér
Holstaner Kredzfeld Johanna
Jelean Janos az iro
Mangul Sandor —
Senger Márton —

MS 42

Igazi Magyar Dall.

Nem úgy van most mint volt régen
Nem az a Nap süt az Ég'en,
A Magyar a' Magyart szolja.
Lelkét 's Eintsét Ei szidorja:
Ne higjon a' méltes beszédnek,
Miszerint a' Tiszteknek igernek,
Ritka az a'minek látszik
Sok gaz, Metternichtet jadzik.
Azok fogta meg a' Magyart,
Hogy az együll sohsa sem tart,
A' Néma 's nem Nemes közé
Halál 's gyülölség Eltöze.
A' fegénjt all Tiszt hurtzolya
Alsobb Tiszteket Több szattolya,
El nyomták, 's aprobb szamadok
Vállunk a' Ét Nép padapok.
Kis halolat a' nagyobbak —
El nyelik mint hatalmasbak
Es, ezek egy Oszkának,
Tag gyomoraban nyomorgának.

Sokan

Sokan azért hogy nyomjanak,
Fejet hajtnak a' járomnak,
El nyomok és el nyomattak,
Metternicht alatt sohajtnak.
Alap Törvényik mind sértve
Mert nints sendi a' Ki vedje
Ki olcalmazni találná
Öserda lé-nyalo be falná.
O
A' Magyar már meg valtozott.
Miolta Vérnet jármot huzott,
Hajdon egyenes beszédje
Most papoknak Tém szokjé.
Vints bejje a' Hazafinak
Szak a' Haza árulonak
Ki Hudonaj vak sitosa
Jöbb hivatalokat Kapja.
Naptsa, Ercit meg szodalta,
'S danátszyja magasztalta
Vékány árultadás Ellett
'S az arany Ereszted ellett —

Szédely

Szélly Mihály minden Törvényt,
fél füzött, mint Szkhálo fényt,
Se Dongó fejé Táblándnak,
Mely rabja: Eny parantyanak.
Vesztessk igazságaidat
Mig más nyér arannyaival
Törvényidnek viassk erra
Meire nyomják hajlik arra.
Jaj. asszák most a' Magyarnak
Sirját, lik rada lent szálnak,
Egy Király vagy Püspök szava
Magastal, nyom ide s tova.
Eltirjédnek hogy hi szapista
Mint vala gaz Calvinista.
Hogy törvényédet meg szegell,
Kovats arany Eltsot sirzett.
Elsö T— — hirek helyett
Tartsa a' Roda lelkét
S' igy atyai adományra
El vék szak a' sirba hanya Mán

Hangadban a' Vemsedet
E' Jardas tipli Nepedet,
Kis meg szalva bepedjével,
a Napsa meg vett ebédjével —
Kik Törvényind mellett szolnak,
S: ott szánandok meg szatattak: S
Azokat egybe vagdalni
Kardot fogtak 's le agyolni.
Ki Törvényik mellett szolni
Akarsk, légy Eléjen meghalni,
's szervedni, pirrod áldani
Dogják, 's neved magasztalni.

A Fardadin Kastélyhoz.

Noptsa Lapit nyolly fáj meg Kérlek Utsójd ó
Lám Atód maradéka friggyet Dö Magyorszellen,
Szentzéd, Pap Láplod, Mehered élnd, az átod
Mely Moiseszre esett, mind addig bontya Meggyendet
Mig Korvin Maggar ágyát Noptsád dalra tapsol
Noptsa ne tüd hogy az igy fog menni, gazodnak
Erdemlett beted Kegyed fem fog el mellőzni
Szredálbol gyülö Kastélj legy már bün Menedék
Es Ö hada Sömlötzböl nem az ajtelen Foloajt.

Sovár szemju Eivánati
Tüllon égö szivemnel
Sohajtozo fuballati
Hatámasi Eblemnel.
Oh melly édes Eserüség
Melly fajdalmas gyönyörüség
A mit váltva adattak
Midőn engem Elnyertak

2

Igy éredelt egy gyengéd szüz
A' szép estnek hüvében
S Virágokbol Eszövött füz
Köny gyöngyözvén szemébül.
Mind a' rósa a' bimbobol
Szegyel tömött bajtsomotol
Fakadni most kezdenek
Kelemfi testének

3

Az ilyen baj a' Leánykor
E pártának értelme,
Mond az Anyaj nem Szántádor
Ha Istenek Egyelme.
Egy lehetös Férj öliben,
A' házasság szentségében
Szent békével csilapit
S Boldogsága álapit.

4

Telyesedig

Telyesedig nem sodára
Kivánsága Anyának
A szép szüznek birsára
Sok serfiak vagyának
Anyám Anyam nem jött meg el
Mond a' Szüz) ö szent belivel
Töltheteně meg Lelkemet
Ne agyon eda engemet

A gyengéd szüz letorlolva
Ha beszelvein unszolva
Eröltetve Karolmalva,
Tenyegetve gunyalva
Annyatol is Nenyeitöl
S meg szalva ön érzelmitöl
Olly Férj, hez megy hidegen
Ki szüvenek idegen.

A' szüzböl most hat Asszonylesz
Alig lepes meg fogni
Elte milyen fordulát vesz
De könyeit szorogni
Sokszor látya a nyugvo Nap
S ha ilyenkor Lantyahoz kap
Midőn szive önkedez
Lantya imigy zengedez.

Sovár

Sovár szomju kivanatok
Szivem régi szerelmi
Mert vagytok meg mint voltatok
Most is ellem gyötrelmi
S mert most semi gyönyörüség
Csak fájdalom s keserüség
Telsohajto vágyatok
Olthatlan langatok

8

Haj mert szivam s érzelmeim
Nem lelik fel magokat
Es el vagva reményeim
Hogy fel lelnék okokat
S Ha fel lelnék tök ein volna,
Mert fajdalmam meggyiltolna,
Hogy a' nekem teremtett
Nem in osztály vesem lett
Más
Szives Lelkes szorgalommal
Melly tárgyert halni kesz
S meg hit büszke bizalommal
Ne vett s mivelt egy Kertész
Egy szál rosát kis kertyeben.
Repedett a' szüv ~~tetteben~~ lebben
Abrandoz vain feléle
Mi válik meg belőle.

Es

Ős öröm reményében
Ulnak indult a Döre
S reszájat meg zsengejében
El hagya egy időre,
Velvén hogy a' majd a' mit hall's lát
S tanul — szebb s jobb tudományát
Örömére fordittya
Ezzel sorsát javittya.
De a' Sorsnak Ő mondhattya
Hogy az igy vagy ugy járjon? —
S az időt ugy Ő hajthattya,
Hogy siessen vagy várjon? —
Az idő fut a' Sors forog,
A' föld pora sír vagy morog, —
A' mas vitéz sodorja
Ő emeli tiporja
A' lándor mert meg haza tér,
S bé nyit kedvas kertyében;
Hajh, erében meg fagy a' vér, —
S majd meg bodul elmében,
Vintson Rosai — Hervadása
Nélé örök bu forasa; —
De más Eblén tanátja
Bu élin ~~az~~ Ő nem állya.

El levelett hagya vissza
Testvérenek szamára,
Kit Márton a' vén hü varnagy
Most napontét már vára
Haza haztam a' Sors által
El tapodott éltemett;
De csak azért hogy hazámban
Erjem Eoram végemet,
Nyolc évi sok szenvedésim
A' Sors azal fizette
Hogy reményem csillagát is
Örök éjbe temette
Elnem nézem semmi örömi:
Mert poltol az életem;
De fonalát mind Keresztény;
Magam elnem mellhettem.
Le mondok hát e' világrol
S minden örömeiröl,
Kadatsonynak magányaban
Reytvén vérzö szivemet,
Ott élvánok ~~ki~~ Ő lehelni
Lelkét vesztett testemet
Legyen tied mindan a' mi
Szemlélyemet illeti
Csak Cadatsonyt, s hozá a' mi
Elem el tengetti;

Engedj,

Enged nékem Ott éveznek
Élni mint egy Remek
Ki az élet örömivel
Még-éppen szamat vette
Ha firetted Testvéredet
A' sorsjol le sujtotat
Azt feledjed el s úgy tekintsd öt
Mint a' Lár melly Alatattat
Légy szerencsés Kedves Ősem,
Légy boldogabb Gyulánál
Ki bűvös palyájárol
Nem sokára sirba szállt.

Más

Onnan süggnek leighigeten
Epedő szemei;
Es terjednek öleléshez
Rósa feli Kezei
De szemei csak meredő
Kősalakat láthatnak;
Karjai Rósa helyett
Csak Levegöt foghatnak.

— — — — —

Nagy Laplo levelei

1ső az Annyahoz.

Kedves Edes Annyám,

legyen tehát szerencsétlen sorsom leszek
utánn, nehány hetekkel ezelőtt szomorú szomorkodtam
irott levelemet — Jol érzem nyughatatlan
Napjait, álmodlan éjszakáit, gyenge testi
allotásahoz, még gyengébb egésségéhez mierk
potalám én azzal! Hány por vetette magátlan
szememre, s hány por engedett meg nékem az
~~szem~~ on pillantatban? Köszönöm mint Fiu ugy
köszönöm egész életét meg vaso valtozásait —
Kaso Sogorom leveléből erszélenyül értettem
hogy nem négy én az időnek mostohaságát, min
den éppen okajtott meg látni. Vetegye
Elszára ezen már téli időben gyenge egésségét
Ugy is a hideg bőtü rendeléseit, az Anyát sem
erőltenék Fiához. Leggen meg győződve
hogy én nappal is éjjel is ébren vagyok, s
Edes Anyám velem van: itt sir mellettem,
En pedig odgyet sem tudok szólani —

Alossa talám Édes Anyám azt, di odor-
ta ezelet: Ő el hunyt, fedtem a' világ előtt
irtóztatto tettei, 's most is, Elmélleni Óvánom.
Nyugodjanak, ha nyughatnak tetemei.

Milyen az érzés. En di Édes
vérünket, Fülep Juliát el lággulájjal viga-
taltam, és sérdentgettem a' fülének bollájá-
bol el vétett ~~lépen~~ lépjeje ifjonyatos terhének
hordozásóra, 's szal mint ember fele barát
répejültem egy dibb odor Ródájodat hallattam
dingaiban: Ezután, mikor már a' tetek alatt
fente le rosadt, egy repét azonnal magamra
vettem, Eltyön érzés vala beletöltve, 's az élöte
harom esztendőtel egy ártatlan Fiu gyermek
lue Elvetetése. Ez hívják Jerekynek —

Jöjjön be Testvérem, vagy Sogorom,
Ereje fel, tudja meg allapotját, ha le bilin
tseltetesemtől fogva nincs gond reája, vegy
el magokhoz. Ata pedig az Anya a' gyermek
magákoz Óványa, hadják az Anya tettsége
ferint, mert ő hordozta azt Eseredett
fire alatt — Itt talám Lőzelebről Fülep
Juliát Atták Édes Anyamék ferentsé-
lenségemnek elának Nem, az Istenre
's a' mi fent mindenek Erem,

ezen ferentsétlenen, mint rajtam, szal pána
Erzeanak. Nézzél az után is, ugy mint egy
Elimüvelt, jó gondollazatu, tiszta érzésü, de
fülei bollasa miatt ferentsétlen teremtés:
Ennek életében meg annyi módja a' fem volt,
hogy vala Eben bizodalma lehessen. Más
ferentsétlenségét el tudni fodni érzeni 's meg
itélni; arra rodon lélek kell, hozzá hasonlo
Utrak Ellenek, és illők, mellyeken a' Lélek e
világon a' maga harmóniáját le játszod hassa.
Ezelet nem találta Fülep Julia fülei miatt.
Ujra is Erem Édes Anyám, Néli nincs
vetve néki semmit se tulajdonittsonak
Isten oltalmában ajánlom, vigasztalodjanak.
Ez Erte Édes Anyátol erzékenyen

Tisztelő Fia
Nagy László mk

1ső levele a' Sogorához.

Kedves Sogor!

Az Anyámnak irott levelemből, állásom
szentgát érthetik. Nyugodjanak meg a' Gond-
viselésben: Erős lélek ellen sorsom el sürhetni
's valjon rajtam kivül di' allgnak valaki?
Csak azon egy érzésem maradhat hátra, hogy
annyi ezer ember közül, a' di ezen vad Sors-
kezéjél, vagyon vagy egy, di' méjjobban néve a'
Dolgot, engem magában nem érhoztat. Oh de
mi kivesen mehetnek fel ezen vad sors eredet
dára!! ön az utolso itéletre hagyom.
Marjangolya azt a' bün, a' di okta ezeket —
Itt a' Varsó mindennemi Szabád.
Ata ezekből adjágaim, melyek vannak,
nem telnek, Ölvesen Erdöt adnak el, 's abba
di telik. Földek, Szántók, Hazák nem kel-
bantagótnak: Szerezdán vala melyik az iffiak
közzül jöjjönbe — válljon Polgárhoz és kivál-
gyermekemröl tudosittson, nevezetesen hogy a
gyermek Anyja meg engedi Ölyvesre vitetni
vagy magához vigyi — Ennek közelszisében fe-
dán többet irok. Kitsilem Nénémet, és g
[illegible] Elö atyai tiszteletben N

Máthé Szennak Testvéghez irt levele —

Szerentsétlen Kedves Rosina!

A' mint elötted tudva volt, szerettsétlen Szegre
voltam teremtve, 's mint a' tengeren a' egyet-
len szélvész által hogy hány attatnak a' tenge-
hajjai; ugy folytak az én eletem Napjai is.
's megis, hogy mivel tudtam én a' Mindenha-
tónak akot szolgálni arra, hogy meg ezt is
erezte tetnem engedte, fel nem foghatom —
Vajha meg az Anyám mehiben meg semmi
sittlem volna! be boldogok lennének azok,
Ellet most az én szerentsétlen sztem, sanly által
érdemetlenné tettem magamat a' jól tévö
Ernek kaszálhatására: semmitse, és örökre
szerentsétlenné tett. Nem erdem lettem meg
Lettem a' te jó szivedet, 's kérlek, ne is vedd
ezt szerentsétlenségemnek; Mert ok. Istenem
tudta az Isten mit szeletszik. Szerentsétlen
Kedves, és örökre el szejthetetlen Agnessom
és Fardasom! nem erdemlett szerentsétlen
Kedves Gyermekeim! miert adot a' Sors

tiszteret egy ily el vetemedett gonoszt tevőnek.
De miért hanyladom Istent igazsága ellen
Hiszem a' ki teremti az embert a' gondját is
tudja viselni. Ne tsüggedjel Lelkem
Rózsim. Értek, mert élnek azok a Goltévők
a' kik nem tudják mit tsinálnak, midőn az
életemet meg tartani igyekeztek, gond ot
viselnek azok réád is az én perentszétsen jö-
lotteimre. Neked fogy ot Gazdád nem fog
lenni, én pedig, nem érdemlem meg-
köszönd perentszétsenségemet a' már elünk
együt perentszétsen Nagy Laptonak linek
unokái; s gyakori meg tamadásai meg
vádítottak, s mindenk előtt tudva levő orszt-
tsös érzésimet meg tompitották — Szend meg
Palinak és Sándornak hogy jöjenek, be ugy
talán a' pegeny fajdalma szivem
Marczival hozza megyünk, hogy annál késer-
vesebb legyen tölletek valo meg válásunk.
Ibaj ok vagyunk mind ketten; ugyanyira
hogy kedünk a' tsendes halát, érdemünk
felett valo jutalom lenne — De a' kelyett
szenvedünk el, meg az

Ifjten

Ifjten meg elégszik gonosz tselekedetünk
jutalmával nyerendő méltó büntetésünkel —
Légy tsendes, arra kérlek, s ugyelsz a jö-
ten levő perentszétenedet jóra venni, s
a' lejendőt bánatoddal meg nem rontani —
hogy ki kerülhessék az ök perentszétsen,
és őket nem érdemlett Apjok undok
tselekedetét — Légy tsendes és boldog,
mert az Isten adarattyát be kell tölteni
Majd el jön az idő midőn örömmel
fog ölelni téged a' te el feledhetetlen
perentszétsen. Aronod m k

Nov: 19kén 1850ben

Szentes Marton Levele.

Kedves fiúleim!

Tenevad módjára fertő faggattam gyö-
draga öröklőlet a' melyet a' jó fülöket
Laptsoljak gyermekeikhez — Hiszem,
hogy Apám átlátta azon órát, melyben
fogattam — Anyám utállattal emlékszik
szentsége fülelésemre, és átlátta azon
tejet, melyet adott emlőiből egy Tigris
fiának? De mind ezeket nem ok nélkül
tesik, mert érdemlem, sőt nem csak
annyit, hanem minden rossat a' világon,
a' mi csak lehet: mert nincs több alatson,
dy utálatra méltó, mint én, a' ki nem
gondolván a' fülöknek ebből öröklendő
banatyokkal, nem gondolván a' termé[illegible]
belem öntött, és a' jó fülök gerjedő igye,
ezekjek által jóra indult volt érzéssel,
meg fojtottam az Isten szent parantsolat,
tya iránt tartozó engedelmességet.

Egy

Egy ily borzasztó és rettenetes tettbe résztvül,
ni reá vittem magamat, vagy is más által
reá vétetni engedtem magamat — Nem
azért írok Kedves fiúleim, hogy arra légyen
hogy meg engedjenek, Nem, mert ennyt én
nem érdemlem hogy valaha gyermekeinek
szmértessem — De hogy is fármozott olyan
jó fülöktől olyan el fajult teremtés, mint
én! Csupán csak szanakozásodat instálo
ezt sem kérhetném más ottol, hanem csa
csupán az én jó fülemtől! Egyedül az Is
be bizom, a' ki minden el vetemedett de
meg tért szerentsétlen teremtésemnek meg
botsát, ezt embertől kérni nem lehet, s nem
is akarok. Hiszem, hogy Kedves fiúleimre
nézve is az a' vigasztalás lehet egyedül, a
mi reám nézve, hogy ha mentől hamarabb
meg halhatnék! hogy egy ilyen alávaló,
mint én, maradjon ki a' familiából.
A' ba's fegyen remellem nem sokára e
get is vet King elemnek, ámbár nekem

nekem élni kíné, hogy tőlelyed egen
hibámért, a melyel éltem fülemet,
Testvéreimet, volt jó barátimat, és
Ellenseimet örökösön meg sértettem, 's hal,
hatlan gyáfba borítottam

Örökre ferentsetlen
Gyermeked Konte Márton

Mezővásárhely
Nov 11 1850

24

Edes Levél Id. Tot Pétr Úrhoz

Méltóságos R. J. Prely Úr
Nagy Kegyességű volt Kegyelmes Patronusom

Az egen gyáfs Szentlem felette fatyolad
övére egy artatlan tsőtrad dőtni parancsolta
fületésem jövendőli Csillaga, Ah. mi halan,
do nem hodol a' hatalmasabb végzés; vältoz
hatatlan parancsának? meg én is a' lötsöntöl
fogva, a' rejtsö; a' Kegyelme által nyertsüg,
foha foha egy leg üssebb teremtés boldogsága,
ba is gát, annál inkább meg ronto nem tudtam
volna lenni (valo félelem) mely a' rettentö
rés vétellel terheli meg az Artatlant is) 's a'
világ fajából is fiveimet Elsőbbe eite pluyis,
enmon nyugadalmát, 's egy mejj álmot idején
Elpitter nékem ön ártatlanságom barátsagos
Este — Soha 1828at 1850nak Elpezelni meg
moralisen sem lehetne, 's ha nemelyek ezzel élnek
engemet, ~~miert~~ mert ugyan mit tehetek rolla?
1850ban Oct 8dan Ön elszállottan a' Méltóságos
Úr Somlyotol fogva Filacig, meg valyák hol volta
meg a' Lés kir 's meg e' világot itt hagyo ártatlan
lélem de az orai üt, miért Lésnék? addor mito
a' Lélek. törvenyei fent az a' hazáját is 's ha

Ezért

's csak tapodjak, 's végre a' köny meg semmi-
sitti — En itt állok, látja a Teremtő, 's lelkem
érzése sirom félin, azt fogom én ártatlan
vagyok — A remittő gonosz volya meg, ha meg
akarta ő vesztegetni szivemet, tudott valamit
nyerni? Nem tartottam i'ötöd vad lelkiin-
dulatjait? — Legyen boldog a' Méltosagos Ur,
kiványa
egy ártatlan —

5k levele

Méltosagos Jtélő Mester Ur.!

Volt Kegyes Patronusom.!

Az Jtéleti végzés titkos törvénnye láthatatlan
könyveiben ez — ák egy vala hatarozva. A Re-
remitő parancsja ezen feletti festett esztendőre
nékem is kellett egy vérez betüt a' magam sorsa
ellen irnom ártatlan vérem forásával. A Gyil-
kos nem szabitá soha el lelkemet, velekszeiben
tarsa nem voltam — En szendesen megyek Terem-
tőm eleibe, leggen boldog 's érzen teljes örömet
Ed vegyeiben — faj nékem, ák de' átkot nem érdemlek
ezer alkj jósagáért —

4k levele —

Tekintetes Protovollista Ur.!

Köszönetem fogadja jósága jutalmául
porom is tisztelni fogja, én ártatlan vagyok —

5.k levele

Nemes Cancellaria

Kedves Barátim.!

Tegnap petsétes levelét a' végzés ezembe adta,
Nékem indulnom kell az örökké való ág felé,
'S egy hosszas éjt szenvedem a' feltamadás
Jittsö reggeleig — Barátim. ismérjétek
szivem ártatlan sagát, tudjátok azt, hogy
mindent kimélleni szentit meg sérteni lelkem
szent el szánása volt — Böltsöntöl fogva
a' sirig, semmi vád nem terheli lelkem ismé-
retét én fegeny voltam, de utolso falatom
Ét fele oszlottam a' fegenyektet, felelyetek ti
Ek ezt tapasztaltatok.! Nemes Cancellaria!
politicus világ vak, abban hinni valókat
physicai vétek — Ki igy voltam én is — a'
Les positiva akozott, nállunk szem Jsten,
szem emberi törvénnyek nem eggyek — itt, itt,
ák szomjuhozzák, az ártatlansag vére, ha
tettjét tolszék, és körpölyék kezedre a' meg
töltöt kehelyt — En, mond meg gyilkos.!
Te Ki szás halát szem adszhat fel vétek
fölyva alot, miben vagyok hibás? a' Te
abban hogy Teged a' moráljötöletek
Eötös

Eröött tartottalak? Te meg haly érdemed
ferent – átok véredre terhelyék meg meg nem
halhato lelkedet, a' sötted ferentsétlenedési
tettednek fenevdjei! Poltalbéli ember!
társaságod olyan volt, mint az ut porai, az el
tiladt időben, azt is meg lepted, hi leg inkább
volta töled magát Nemes Jfjúság! Légye vi
gyázat a' Társaldadban, féltsd ember hordozza
Szivet homlokán! s meg a leg jobbnak látto is
fiúcz divan vestegetni, s ha azt nem teheti,
leg alább, mérges tekelletével betegge' tsepi az
egészéges lelkedet – Ö fleytis. Ö ragado nyavalya
az artallan társaldodásban; kedves Jfjúság!
Jelszót éjjel fedz engemett – ha vétettem vala
melyitedned, bocsánatot adat esdettem – ák
kiába, en is ember voltam, de miliodéppen vétek
soha sem – Ata meg jelentek testem maradékát
a' rothadto sirba tisztai lélem azt néked meg
Köszöni, s áldást ér reád – Légy elek boldogak.

Isten hozzátok –

Ok levele A J. Cancellariusi Professorhoz

Esdettem meltoztatad a' Tekintetes
Cancellaria Praeses Urat revidálva s ha
tetszik, meg igazitva az Jfjúsig elött fel alvas
talni –

B L. m k

Indnz dorch ins Herz uns sehen,
Wenn es Lässt nicht verschlossen ist,
Bitte selbst dorch mein gnädiges,
Denn mein mindnzet das Verzehen,
Wenn mein herz und offen ist.
Hüt mein mit dir Reu Schmerzen,
Wenn mein stolz es bekannt,
Wo es nicht mit frohne Herzen,
Freundlich lächelnd indnz Gott
Uns zum armen Bundt die Hand.

Indnz dorch ins Herz uns sehen
Wenn es Dasse nicht verschlossen ist

7k levele

Tekintetes Commissiu!

Mindenben ártatlan vagyok, semmi vétkeim
tellem soha sem ágyerezt meg, látja az Isten a' Te
előtt állok; Utok a rekentö budára, de annyi
boldogtalanitott, s Gyilkos Ezzel tépette el boldog
sága Reményét az ifjúság Javaszsának; légye,
nek a' Tekintetes Urok boldogok!

B. L. m k.

8k levele

Imrek Öttsihez 9.

minek utánna masodnak de ad ott pénzeit
elö számlalta

Ö) Ezen 15ts Rf. 40 xnak is a nagy téli
bundámnak az en szerentseilen szerezönnek legyen
Ö ideal adását átok alatt hagyom néked szeretett
Kedves öttsém Imrek's ajánlom, a' menyire forsod
engedi, légy Néki segitsége: Ö tőlem sokat erdem,
lenc, Néki add a' sirfi fejérneműket mind, egyéb
féle fejérneműmet pedig oszd el egyenlöleg vélle,
és a' nyomorult sirassad, Ennek hagyom szaszlanom,
és ágyneműimet.

Könöv tartom, de ládám, Tindsiám,
Dövö-ibridim üvegim legyenek nevezett, s néked
di nyilatkoztatott szerezöme, ugy egy virágat
ültet rámás EgyOváserhely t az ajto felett

Ö) Mostani szüdségre hatarozd, Bööben
levö lovam árát, Meltozagos kemény Sámmel
el Utat infiálom, ne tagadja meg a' 100 Rf
Preceptori Umot, s adja által néka, felét le add
Sirinak felét a' nyomorult Aszonynak
Mindenemü fegyvereim, löngyeim, löntösim
nyergem nyereg talarom, nyereg szarszámom
hagyom néked lelkem Kedves Öttsem, ugy de
Bercsám mely el közzül egy az Aszszonynak van
Ne áldozd emlékezetemet Kedves Imrém, szivem
minden mosodtol tiszta – Lelkem minden vét,
detöl ártatlan – Légyetek boldogok szerencsések,
Isten veletek – Pali Kedves Testvérem le
gyen az orám, és leg jobb beretvám.

9k levele –

Kedves szeretett Atyám fiai,

szeretett Kedves Uraim!

Botsassatok meg nékem, látó ártatlan
lélek hüja társaságában az enyimet —
Deny jó pivet lája — Az Allegoria élé
meg engemet — pedig látó ártatlan, faj, de
hijába, ezt egy pabta di a' vége, tesseraja —
Kong a' vége halál harangja, nékem indul,
nom kell egy hosszu utra — álda, boldogság
virágjait nyilassyon pámatokra a' Jóllét gond
viselö;'s a' Eserüség lehelyéböl soha egy sep,
pet se jutosson pámatokra — Ne aggodatok
engemet, én ártatlan vagyok az Isten itélö
széke elött, jaj annak, di ártatlan verem
pomjuhszni boldogságnak tartja, 's azért
halált lépjenek rá' ggilkosra, 's nékem az veldenek
laggito kebelcsak a' világi élet perzenetein — —
Legyetek boldogok, Isten veletek, ily gyászos
esett ne nyughatatlanittya életetek folyását
egy aldozat elég sculomokra — 1850 28kn Nov.
10kn levele A Secretöjéhez

Kedvesem, kellem el feledhetetlen
Kintse S.!

El paggatta a' kegyetlen halálbéli faj,
zat vesett lelke, az a' gyilkos, di utálást's
átkot érdemel minden bosülettelöl az
az édes lántzot, mely engemet kozzád peretett.
A' halál nyugtato, rothadto álma szende,
fekete fátyollal borisott éjje mélységén is,
vágya indulatommal lapulni törekszik.
Hiszen el magadat néked fedhetetlenül hed ok
peretetemet, én szegedet mindég — mindég
szerettel, 's siromban is szivem haradott szorai
érted sibanganak. Az ég szeged ne hadjon el
's lossoltsyon belled! boldog órákat — Ertem
ne könyezz, a' már felyül pármosot nyalram
a' földi epesztö bajaton, 's ártatlan lelkem
Jeremtöm társasága köröben issza az epe,
dészt nem ismerö égi boldogság fejér italat — én
boldog vagyok, 's árnyékom egy szöl köröl övek,
ze olykor, olykor meg látogat téged szödetek
vidékén, a' lelkednek szabad éjszaki órákon —
lédö el millió pár szajaimat, Isten veled
kedvesem!

II.kn levele

I Magyarszi Elek Urához

Kedves Lellem és Eletem!

Édes Kedves Klarim!

Arratlan Jesemnek egy Levés földet
engedni, ne ter keltyesetek — Légyetek
boldogok, — Ne átlozdatok, én soha sem
Ennek nem árultattam, Isten hozzátok.

Baranyai Lajos mk

P. Ezednek Balai Ertiben lötte meg magát
1850ban 29kn Nov egy rés tsöjü Mordaj-
jal — 's a' fenebb meg Kapatja Sebjében
Baranyai Lajos nak —

29 A Jövendővel terhes jelenben
A Lengyelekhez —

Ebrednek fel sok hős Nemzetek, a' Haza védő
Hullanak egy ezerenként, mint fejs halni hazáért,
Veleszületett gyönyört, s'vad tormanyok igája,
Nints hatalom, 's Eléjére sem tudgatolni vizonlájt.
Mert valamint patakok, az erősebb vizek árjai mellett,
Fel nem tellyen, de lassan el érik végre az egy tavik,
Es egy formán habzanak, a' nagy Tengeren öleben.
Ugy egy mástol távul eső buj Nemzetek élnek,
Egy pent tsélra kerülnek 's egy mást értve rohannak
A vas igák terhét le rázva, le ünnep valóknak
Lépnek el omladozott dicsőségükre, Királyok le ennek
Törvényétől, Nem Magyar: bottal lépen Jtélet —

A' Lengyelhez Groff Teleki Ferenczt

Büszke vagyok minden fejj Magyar nevemmel
Mely ellenszt fázadtol fenyleni meg nem szünt
S magas Eszmetemben az Get-értem fel
Hanyszor méltósága gondolatimba tünt.
Tel'a' kereszténység tüzes vére Angyala,
Ki a' dühös Pogány erején át tör,
S te' Elhez hasonlat Helyét alig halla
Az el szánt vitézség leg tisztább lüktöi.
Hunyadi, és Zrinyi. Hunnia Ét napja,
Kit a' kalandoknak Eörén tul mentelek,
Magádnak nagyságának örökös dagyá,
Szenvedt el nem ért Hérösi tettedet.
De most egy Remekre látok emlekedni,
Az egy hasito vitezi lélekre,
Mely ha alando lessz mindent el fog fedni
A' mit edig tettunk embéri fennszal,
Büszke a' Magyar fiu, és méltán büszke lehet
Ki Hunyadit S Zrinyit ismeri örjödnek,
Mert az elött a mit e' Ed Nagy Magyar tett
Vége

Sohajtok de mert sohajtok
Egek tsak ti tudjátok,
Csak az az egy mit sohajtok,
S azt is meg tagadjátok,
Ezedül jajra fokadok
Szemem könyezik sirva
Alig Halálra nem akadok,
Jobb ker vadni a sirba —
Már nem tudok mást mit tenni
Kezdjelek é gyülölni
Azt kel tennem mitül félek
Ét fog engem meg ölni

Ó Nagy Isten ara kérlek
Vedd hozád szemelyemet
Ments meg butol melytül félek
Végezd is bé életemet,

Nyugodj kedves gyermek

Vége Sparta 's Roma hősei fénnyének,
De mily büszkébb lehetsz édvalt Polonia,
Ki Europa ij mind rendjeiben szemlét:
Mily büszkébb lehetsz te, ennek minden fiá
Bajnaci illtében Hunyadi 's Tringi él.
Dittsö Jezér fenne de szent havaiból
Ugülva 's sejnülve ijjan áredett fel,
A' Rabult Europa szepsit szavaiból
Mint égi jelenést tekedett ugy tiszteli
Almeldova nézi fel egy repledet
Szüv dobogva minden lepjed lesiri,
'S a' kegd fenyitö vesidytöl mentedet
Buzgó esedezzel az egedtöl diri,
Ezednek mind jajon, de mindent tul halad
A' szemszéd Magyarnak szeretö érzése,
Kinek sódsor veled egy Korona alatt
Repüle a' reinj utjján Ej fogva lépjen.
Kinek lelke tüze Törvennyé szaja
Nemzen nyilt szivel 's fenyes öltözetty
Kyilván bizonyittyad, hogy mindenkor maszsa

A Te Eltednek az ö hü érzés —
S midön más Nemzetek, mint örzö példának
Néked ön hasznodért's gyáva félelmiöt
Eröt é's állandó perenszét kivánnak,
A Magyar azt érzi Te szivén szerelemböl.
Mint Magyar Czek én, ah de érzi gesznek
Hol légyen nyilt attya? hol bizonyittása?
Szolgyon hát leg alább hangja Endemnek
Melyet késer az Egy Isten sohajtása.

1851 20a Juny —

Csullastolvalo Orvasság

Anna Nei Napjára —

Edes Anyám élet adtál,
S Nevedet is viseltem.
Életedet jóságodért
Si Nevem, benned tisztelem —
Eltessen az ég sokáig,
Hogy az Anna Nevezet,
Kedves legyen, mely Te hozzád
Ma tisztelettel vezet.
Fogad el egyszerüen szivedet
Szives kivánságait —
En csak azzal hálálhatom,
Lelked sok jóságait —
Isak egyedül az én szivem
A mely kürülleted vér,
Isak én vagyok egyedül ki
Téged Annyának ismer —
Isten! igyászt egy jó Anya,
S egy Leánynak Sorsára,
Mi Tégedet áldunk, te látsáss
Adáss é két Annára —

publtam, már most sperempteri aljnak a
jövö Pötörtökön lesem, eddorrá bihallyunk
valamit, mert majd el visz a betsulet, s végre
oztán a palonnaj Kapostanak. De már
nem irhatok töbet, mert nehai Politeiny Istens
Egyelmeböl elnyugodott Farkas György
Uram ö Kegyelmenek meg hagyatott kedves
Özvegye Tekintetes Szabo Sára Ur Asszony, mint
jo Keresztény, Istenes indulatival le üritvén Istenes
nek diszöjjegére egy nehai szálä annyaival s fordula
Szent Elyhez hirdeti szent hangon a teremtet,
tit s a' 6 a' lelét s feltem hogy ha meg többet sj
irnék ezen szent igeket sj bele tészem ebbe az
ártatlan levelbe; pedig Pilátus ugy tartsa a'
Zidot, nem akarnék ezekbe elegyedni; mert ha
Tekintetes Siki Samuel Ur. N. Görgénybe
meghalana, jot Lateagna, mint Mihállán
és Nánin, és egy szamár szent perzetesen
Na vig mulataje, tiszteletem a jo Nenemet, meg
elegedest okaztva maradtam — — —

Kedves Laszlo Batsinak Tiszteletö Attya
M. vajárhelyt 8ra 8bra 1828 Lajos m.k.

IV.

Baranyai Lajos Levelei.

1ső Nagy Laszlohoz, allegoriaj

Kedves Laszlo Batsi!

Eldöpöm a' Mihalka szajtás szép Olasz
szabásu kedvessére, a' szép Nánira nagyon
rapsul esett, hogy menteletor Laszlo Batsival
nem lehetett szerencsém találkozni — de ugyé
ezért már hijában busalok, mert meg van
A' kender szagrétot a' Mars Istene Compa-
niajából le szapott s a' Bathus Urfi szinteje
ben szapolo Mesterré ne talál — a' lövö pen-
gyeles strapirt Gárdajában nagy Dobosnak le
nevezett Vassi Misla szamba adta nékem —
En már tudom mi levö leszek velle — Vasárna-
pig az erödt, és mezöt a' vetest elmés asztag
mican nem lathatom meg — de addormeg, s
oztán tudositom Urasagodot hogy hogy
élnek Arva Varat, most sj jot mond az Heduba.
Pr K. Jegnapi szent a' pax nyomoruk
B Darabért, a' minap penélgesen sj lirt,
de en tsak bisztatám mint a' Czigány az
ehezett szurdit Urisist — Sok termenust
publtam

Rovid értelöz az Erdelyi Koleraról

Mi a' Kolera?

Olyan ragadó döglöletes nyavalya, mely sok a' nyaggyoknak aggvelejiben fiskelte be magát azért hogy az alföld sorsuaddal a' mi ján érgetesse mérgét —

Mik az esmértetö jelei Koleranak?

Az Arany Kereszt, és Arany Fulyó Vendéglöja, a' hivatalos Divánája, az önnön betsnek titkos uton valo Ereszése, s a' titkos planumoknak datomos utokon lehetö Divitele —

Mik a' Következései?

A' nagyok ellen valo gyülölség, azokat meg utallya, a' Öznépnek exacerbalasa, s el bolondiitása; az ebbölÖvetkezö bötöletlenjég, el pogány dej, és utolyára egy Di törés, mely az egeszet meg ráxhattya —

Mik az orvossagai?

Az orszagban bézárt helyeknek fel szabadittasa a' fülelen és minden fundamentum nélkul valo rendeléseknek revocatioja, a' Közönséget fel lazassza hireknek meg

büntetése, a' passusokat revidealo goromba Notáriusoknak meg tabalazása, és igy a' szendes fegnek helyre allitása, mert Eülöben a' nyavalya döglöletesÖvetkezéseiröl nem lehet fulelni; s fölö, nehogy oly ragadó gadosa legyen, hogy minden embert meg bolondiitva, egy Dögöm fegy bolondsagga valyék s artatlanÖvetkezé; sekre fülyen föléptek az Ayanokra néve, kik elég lelketlenek egy nagy Varosnak tenni azt az ajantást, hogy ha bézárják a' varost magát dék lépen a' 50 garason vett gabonát 5 forintyával adni, egész szendig emberi szeretetböl a' Varost el tartani. Ez az ajalay Kolosvarott tetetet di adva Dottor Sopiay. Jrtam N Enyeden di a' a' töbiblol 1831 20te November

Anna Reo Nagyára

E' Nekany szendbe foglalva,
Tessem meg siketeletem,
Annak: Kitöl van örömöm,
Boldog sagom, s' eletem —

Tartsd meg Isten. Edes Anyam
Tartsd örömöm kutfejét,
Deritsd fel sok szor reánk,
Az öröm ily reggelés —

Rosa Anna 1837

35

Maros Szeli

1837 beli Marsalis szélodése.

Kifüle Szatyrád

Aprilis 4/1 en Egy dödöt.

~~Elte~~ Maros Szeli Schärmaszmus.

A Szegö Ullera Constitutiója,

Király saga alatt.

Státy Cancellarius — Dosa

Elöl Juratus Professor
Justitiae Minister — Pál Domokos

egy pers mind in ecclesiastica,
Referens. Pilisi Minister Juratus
Inspector Szigyi Sándor
Juratus — Minister Illyé Sándor

Udvari Doctor Simon Károly

Institiói Exantor az, Betületnek Hoherja, Templárinsi Egyetba Bécsi Sarodával — Spanyol Palapat vasalpu saruban harom sinü Polárdval Turbánnal — Barándok botal ojjt ute öltözetben Romai Catholicus, Református, Unitarius Lutheranus Chismaticus, Sido és Mahumedanus — Mind Dál quiet Tinájus Minister Urakat — A' primor Ulai fel Bendeszege és jo rend — Hövendö mondo Szentiványi Janos Jövendöltis — a' Lö's és Darabonti Rend Militariatiuja —

Az Coliga Ur.

Gyönöttünk fenént mia' Jerundosel Epsitetüt Bal Ladiroja, és Kinelés hijával va a' munka, s mint hogy Az Coliga Ur, mint regi tapaptalasu Cseh Mesterleg jo ban tud Dérjül adjon illö pint nézi pa ja Ö régi hejánosagai elengedje él a fo pa Paltanazat's Darta ellenben Hole fo kelyen Ujra oltalmas idö,

36 11te

Tuniusz 24kin Egy ödött Az Marchalis fel vett Textus

Milor peedig a' hü Liment volna ogyüle gyüle a' Solajag, és eped vese. Cel: 2: 6: Marchalis Szel.

Ajt Eivánatok hogy a' Jjilles bot Jattat nöt el tinéltek. Cel. 5: 14: Fejt Daniel

A' Kgyesetet meg szabadja az Isten a Eisertetektöl 2: Pet: 2: 9. Nagy Daniel

Ata szupolo lessek le magad vesed hasnál Péld: 9: 12: Sándor Lászlo —

Azon a' mi teged nem illet, meg haragud nad boldsag. Péld: 26: 17= Galgabi Elek.

Jol nyer, a' ki jo feleséget nyer; Péld= 18=22 Pál Joseff —

Aspis Ugyanak mérge vaggon azö aja Ek alatt. Rom=3: 13: Botho Samuel=

Ot Ö gedig bijik az Urban, Miltoragba helyhez tetik. Péld: 29=25: a Nagy Samuel

A' hivatallan ne restesedjünk hanem azt bölcs szorgalmatos agat folytassuk.

Pál Elek —

Boldogok a' feltetek. Mátheus 5: 5:
Bada Sámuel —
A' ki nyugtalan Siralomra fordulyon
Ezek: 4. 9. Máthé Isák —
Nem ell azzal dicsekedni; a' mi az embernek
nem magáé, vagy nem a' maga Munkája
1 Kor: 4: 7: Barátosi Antal.
Ezmeri az Isten az ő szálárd Ember: Job:
11: 11: Banádi Dániel —
Isten Helekesi hogy a' Danáitsokat meg
bolondultyanak, Job: 12: 17: Remény Pál
A' ki szereti a' szegét, nem lesz bőgetal,
Péld: 5: 10: Nagy József.
A' ki nem tud az indulatin Uralkodni,
vesztedelmes allapotban van — Isten-káplo
Simon alusszál — i: Márk: 14. 37. Nagy
Simon —
Az Urban bízók a' szamárnak Ezül
Máthé: 17: 5: Föld András —
A' mi a' tudatlanban van, magát hamar
meg ismerteti Péld: 14: 33: Nagy Bará

Együnk és igyunk 1 Kor: 15: 32:
Balla Mihály —
Jól ordnak, ki szanatyat Istenének Ezül
tartanák. Ezs: 50: 1: Jól Domokos.
Irtódbe Uram Poganyok jöttek,
Szk: 79. Vejik minden renden levö
Atyafiai —
A' so erőltetőek meg vesztegetik a' gonosz
tarsaladasok 1 Kor: 15: 33. Báro Kemény
Domokos —
Sanyzátok en-tőlem az nagy szegnek szellede
Máthé 7: 23: Sipos Pál
Szola a' Király ne szóljon, és monda:
Király örökké élj, ne rettenjenek legedt
gondolatod és a' te abrazatod ne valtozzék,
Dán. 5: 10: Zeyne.
Ivanak azért bort és itszanak az aranybol,
ezüstöl rézbol, vasbol, fabol, és kőbol Istenek
Istenének. Dán: 5: 4: A' szédely Atyafiak
A' meg vesztek fa hiwány gyümölcsöket
terem Máthé 7: 17: Mis le Pál
Tanítsd azokat, de hazugságban lépen; folyat
Szélyetek de nem meggyen végez. Ezs: 8. 10.
Kedai Szerenk

Mint vagyon a' Te Urad Jstened Mik:
7. 10 G Bethlen Pál
A port nyalja mind a' Nagyo, és mind a' Föld é
fireg f: mert hivatal El: Mik: 7 G Gál Fáno
Nyerito Le hallatik te bennetek Vakmu
S. C: Mikó Lajos —

III

Tolentis

Holnap, azaz Jun: 30kán itten Marosai
helyen, a' Nemes Marosszéki Házánál a
Constitutionalis Anarchia azaz a Törvény
fejetlen, tábattan labsag reggeli 9. orakor
ismét el fog Egedödni, az elöre fiadzott
Méltosagos Fejér Fánosné Asszony Elölülés
s a' Egy faru Báro Kemény Pálné Fö
Notariusaga alatt, minek Utánna a' folyta
tande tárgyokat az Mistik és Ignosc Ditej
tól Méltosagos Fejér Dánielné Eggen ülve
Di tolta, Méltosagos Fejér Daniel, és Báro
Kemény Pál, Fejér Fánosat és tibeltel
együt

ut leggé Di nyalták volna meg hivatnak
azért minden dolog Erülö házalo tegenpö
tusola, lotsogo, fetsegö, és hosa életes folyta
to Damák kis Asszonyok, a' Ottsa fenten
ügyelben valo Tanatsalanfogásra tudtok
ra adat van egy persmind: hogy azentul az
irás tudatlan meg maszlagositottak Szétulg
Atyafiadat nem tsak enni, inni, tántzolni
tsoltodni lépen illendö és szabad' karem a
te tell Unnotta Juramentum Eötelezéseinél
fogva, a' forgyalb testi egyesülést is meg enge
tett fiit Eötlessegül tiltik Melytül a' Tivona
gatni nemi magát azonal ottis szegi sztek
és Haza árulásnak vétlével mélan vádolta
tnak Marosárhely varosahuja ifjuso
ládat Eötetni, Ez idö nem méltos s Eödj
helyettek az Asszony Szrgs Udvma ala telyes
hatalmu votumokat. Pastri Lásztonét
Senator Fiatal Istvánét és Tolnai Mihályt
Ki adid Sofár Nanyi
Asszonyi ügyvidlö és Commissio
edgyik Tagja.

17.

Éjjel van s nem nyughatom!
Meg nappal sem alhatom!
Hévy pénz és üres has,
Gyomron pedig hatalmas!
Már tovább nem alhatom
Telmondom szolgálatom
Többé szolga nem leszek
Inkább ehen elveszek
A nagy Urak csak nevetnek
Ha Leányokat ölelgetnek
Szomszéd szolgák lint repdetnek

Ah hol találhatom fel
Ki írt szivem dobog
Már mi lesz szerelmemmel
Melly nyaggon lobog
Bár az idö meg hozná
Hogy Kinom viszonozná
Szalárd gyalázat érjen
Es minden meg ejnérjen
Ha meg csalsz engemet.

Dal a' formához

Bár gyuloljön sok fingás páj
Edes Formám tegedet;
En ledobtad pártod fogom
Arczán hagyat ugyedet;
Ok: édes ki növevényem
Erted kevül irszemenyem.

Te vagy ize étlemnek,
Táplalója letemnek
S bár sok szalátsnak szüksége
Hogy orodot tezerem
Meg repelnek; — pártoddal in
S áldom drága gyüdered
Has se tel ha nem csak Forma
Van melete mártás formád,
Edes formám tegedet
Hol van a' ki nem szeret?
A' lövér, szüle, Disznó fej
Egyedül csak veled jö
Fömböz, hurka, nalad nélkül
Türe eni sem vale
A Forma tesszi leg jobbat
Es adja meg borsat savat,

Torma nélkül nem lehet
Enni jó hast, és levet,
Sőt egy nehéz nálka öszszel
Meg rekesztí orromot
Fo erős Tormát ezem, s az
Meggyullja bajomat,
Szepe aggvolom meg járja
Orom ajtaját tisztája —
Torma edes orvosom
Gyöleted magasztalom
Bár a' Tél minden Földszeget
El fagglalyon — nem bánom
De jó Tormám minden elnyelt
Falatoc meg siratom —
Sőt ezem jó gyöleted böl
Köny tsordul li a' szememböl
Keservesen könyezek,
Hogy gyomromba temetlek
Köny édes Tormám mindenütt
Vástagulsz Gyöleted
Szép palaod tisztel mindenütt

En leg hűseb embered
Földelj, tsak szton utfelem
Teremj mineden árbol szélem
Légy mineden nap ételem
Es én neved meg veszetem
Teged mátol fogva én már
Czimerül választalak
Hogy más lépésem hát fedve
Minden nap meg látlaszlalak
Nagy neved kindessé versem
Tormám leggen a' tedvesem
S Tormát szőlen regelve
Vátszorán ebédre

Oh szép rózsa Kikora
Nehány rózsám szomorú
Mert vad érted idesem
Aki hív szivem Tudesem
Erted rózsám eggyedül
Mig nem testem porádül
Mig ezember egy szép vér
Vegig rózsám érted vér
Sem pompa sem gazdagság
Semi szerz sem Méltóság
El nem vonja tetőled
Holtig lisztel te hived
Hallád szavát szivemnek
Ki te igaz hivednek
Ne tételydéj intbenem
pártelnéd
~~Ne tétely intbenem~~ Megondold hagyd
Vagy szeretni meg szüntem
Szivel sokat szavat vagyok
Tett hitemet meg szegtem
Lagezu szivem mégis tisztel
Estemidert hüségel
Holtig imád sohig szeret o
Egyenlo szivegel

Elegy meg hüségemel
Szely vellem sinlaszkol

41

Dolmz nin in szinödöz Hallgat Szoszs
Dein Kühn dos Szüsünd szit gosz
Denn szteht nin szeszno dort wost on
Dos Szyldanedzet: Ich bin mit Szen.

Denen mz ynbrust und szezrost umzoz
Dein auf dos Dolin nin szeszenbrosd;
Sind Lobt und wobt, dos Szottszit sollt,
An Rosszt und Dszörszit szin Szoll.

Dein Göttmkrafft, dein Schöpfungszt,
Lasszlszolt szinnn Szmozgnszt,
Und tanibt aus szeltes Szamozung
Szinn Szimmel szinnn ~~Szn~~ Szeldszszszung.

Szonst win mz Denn mz ynbrust
und szoszs

Mordezőjöttünk ezuttán Eutkyneinepül,
a' Tertivetemenyekről és gyümölcs fákról.
A' vetemeny el monda i' hanyaik telelnek
ha két vagy három estendőj magot vetünk
el (a) Tolnak hajnál a' ecs vizzel
öntözéj (b) a' lugorlák edgyebek ha
magjokat két napig bejben ázatják
Fóban keremnek a' termőket kerekt
nedvej földbek, mint a' gyakran öntö
zött Tertekben (c) Ha korán kívánjuk
Ugorlát ~~-~~ termőkteni vejd eleinte
edenybe a' magot, öntözd azt gyeng
meleg vizzel De elöre meg mondom
nem lesz olyan jó ízű mint ha kidug
vizzel öntözed Hogy nagyob
Ugorlád termőjének, midőn növi
ezed balardgondoj on edinyalle,
avagy ersfed gondoj valame bőbe,
Hogy fuhajon meg maradjon fedbe
s tartsd valamely kuffban fel aztán

Buza Tatapoltal lepornu (gire) jó aratjon
Istenjé te öntsd Dőst e' sarjja mezőbe.
Jgen s aratok forrodjatok ej igy nem fogsz lelni
Rost nevet adni nekünk nem mondja: be termettek
A' Tetik betűjet ispattal kemle teggjétek, bir
Vagy napnyugotat, mert buzát aggszikon
A' Csepűnek let a' nyugvást edbe terülni,
Tolgjatok fel vaik a' buza fom alan
Dolgát jó arate el kezdi ha let a' pataik
Vezei elültöve s' sütvéna dél keve nyugszik

Mutsokba Nints örüm, Jövőbe Nint remény
Hanyatlo szép hazam; Mijatta verszem in
Miatad zeng panasz Sőrök bus énekem
Letet fel hodolat ~~a' ilet~~ ~~elt~~ élet Gyöj Nekem,
Ily sok küzdei uram, Vezély s hullam közül,
Segelni part felé Egy Csilag sem derül,
~~Kedvet~~ alkotat s' I bele érzelmelet
Szeretni langolo Hazát és nemzetet

Minek Barátlma szabb Törvényekt's holott
Ok Repek Istene Kulyp egy remény dugaiat